

Ο πλούτος της ελεημοσύνης

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ελεημοσύνη δεν είναι για τον πιστό ένα ξερό κοινωνικό έργο ούτε ένα τυπικό καθήκον, αλλά συνδέεται με το έργο της Εκκλησίας και με το θέλημα του Θεού. Το ευαγγέλιο του Χριστού μας στοχεύει βέβαια να ικανοποιήσει τις πνευματικές ανάγκες του ανθρώπου, αλλά δεν αδιαφορεί και για τις υλικές. Αντίθετα, τις εντάσσει μέσα στο σχέδιο του Θεού και τις κατοχυρώνει με πνευματικούς λόγους. Μέσα στις σελίδες της Καινής Διαθήκης η έμπρακτη αγάπη και ευσπλαγχνία ντύνονται με αιώνια αξία, ζωντανεύουν από την ίδια την ανάσα του Θεού.

Η ελεημοσύνη ονομάζεται σπορά (Β Κο 9,6) και περιγράφεται, πράγματι, πολύ παραστατικά έτσι η έννοιά της. Όπως στη σπορά παίρνεις ενώ δίνεις, κερδίζεις ενώ πετάς, μαζεύεις ενώ σκορπίζεις, έτσι και στην ελεημοσύνη· σπέρνεις, για να θερίσεις. Κι όποιος σπείρει με τσιγγουνιά, με τσιγγουνιά και θα θερίσει, όποιος όμως σπείρει απλόχερα, απλόχερα και θα θερίσει. Ο καρπός της ελεημοσύνης επιστρέφεται με το ίδιο το χέρι του Θεού, το χέρι που κρατά τα σύμπαντα στην παλάμη, το χέρι που τρυπήθηκε από τα καρφιά του σταυρού για τη σωτηρία μας, το χέρι που μας ευλογεί και μας φυλάσσει. Ω, το απλωμένο χέρι του Θεού! Πόσο πολύ μας συμφέρει να θερίζει για μας άφθονη τη συγκομιδή της ελεημοσύνης μας!

Δεν φθάνει όμως να δώσεις ατσιγγούνευτα· χρειάζεται να ελεήσεις με την καρδιά σου, αβίαστα κι ελεύθερα, και με ιλαρότητα, χαρούμενα κι ευχάριστα. Πιστεύεις

ότι ο Θεός είναι δυνατός να σου εξασφαλίσει κάθε ανάγκη σου, ώστε πάντοτε να έχεις την ευχέρεια να αγαθοποιείς; Άπλωσε τότε το χέρι σου στον φτωχό αδελφό σου με προθυμία και γενναιοδωρία. Κοίταξε γύρω σου! Ο Κύριος «εσκόρπισεν, έδωκε τοις πένησιν· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα!» (Β Κο 9,9). Είναι αυτός που δίνει τα σπέρματα, που ετοιμάζει το ψωμί, που πληθαίνει τα αγαθά πάνω στη γη. Και θα τα πληθαίνει τόσο περισσότερο, όσο περισσότερο εμείς ελεούμε.

Αλλά ο πλούτος που κερδίζουμε επιτελώντας την ελεημοσύνη δεν είναι μόνο οι ευλογίες του Θεού, ούτε ακόμη η εύνοιά του και η χάρη του. Δεν είναι μόνο όσα παίρνουμε υλικά και πνευματικά αγαθά. Με την ελεημοσύνη γινόμαστε τόσο πλούσιοι, ώστε να πλουτίζουμε και τον Θεό, να προσφέρουμε σ' αυτόν ακριβά και πλούσια δώρα. Πως; Όταν γινόμαστε αιτία να τον ευχαριστούν και να τον δοξολογούν οι συνάνθρωποί μας, να τον ομολογούν και να του αναθέτουν με ευγνωμοσύνη τις καρδιές τους. Ένα δάκρυ ευχαριστίας ζυγίζει στη ζυγαριά του Θεού πολύ περισσότερο απ' όλα τα πλούτη και τα αγαθά του κόσμου, αξίζει πολύ περισσότερο από τους λαμπροστόλιστους ναούς. Και μια πράξη ελεημοσύνης, που προκαλεί τέτοια δάκρυα, ελκύει πολλή τη θεία χάρη πάνω στον ελεήμονα.

Ο Κύριος μας προτρέπει· «Γίνεσθε ουν οικτίρμονες, καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστί» (Λκ 6,36). Όπως τα γνήσια παιδιά μοιάζουν με τον πατέρα τους στα χαρακτηριστικά, έτσι τα γνήσια παιδιά του Θεού οφείλουν να μοιάζουν με τον Θεό στην οικτιρμοσύνη, να έχουν σπλάγχνα ελέους και οικτιρμών για όλους τους ανθρώπους. Και αυτό αποτελεί την καλύτερη αποταμίευση της παρουσίας μας, αφού την καταθέτουμε στα χέρια του Θεού και στην τράπεζα του ουρανού, αλλά αποτελεί και την πρακτικότερη δοξολογία μας· δίνοντας όλο και περισσότερο, πλουτίζουμε όλο και περισσότερο και όλο και περισσότερο πλουτίζει ο Θεός σε ευχαριστίες.

Στέργιος Σάκκος

Πηγή: imverias.blogspot.gr